

реконструкції ряду шахт. Крім того, слід закрити ряд нерентабельних шахт й переглянути політику цін на вугілля і вугільну продукцію. Це дасть змогу дещо сповільнити спад виробництва, а потім стабілізувати видобуток вугілля і створити передумови для його зростання завдяки будівництву нових шахт, збільшенню обсягів реконструкції діючих та приділенню особливої уваги технічному переозброєнню галузі.[5]

Список використаної літератури

1. Постанова ВРУ «Про інформацію Кабінету Міністрів України, Розвиток вугільної галузі України та запровадження енергозберігаючої моделі економіки - шлях до набуття енергетичної незалежності» №2517 від 10.11.2006р.
2. Кошеленко В.В. Оцінка місця вугільної галузі в енергетичній стратегії України та проблеми її розвитку// Формування ринкових відносин в Україні – 2007. - №2., С. 103-106.
3. Розміщення продуктивних сил України: Підручник / За ред. Є.П. Качана. – К., Юридична книга, 2001. – 552 с.
4. Статистичний збірник «Регіони України» за ред. Осауленка част. 1., - К., - 2007.
5. Щудло О.В. Проблеми функціонування вугільної галузі України в ринкових умовах// Формування ринкових відносин в Україні – 2004. - №8., С.68-70.

УДК: 504

Захарчук Дарина Андріївна
студентка 5 курсу

*Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки*

Науковий керівник: Павлов К.В.

*к.е.н., доцент кафедри аналітичної економіки та природокористування
Східноєвропейського національного
університету ім. Лесі Українки*

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Безупинний пошук екологічних ризиків які впливають безпечно проживання суспільства, обумовлює потребу у швидкому виявленні важливих методів і критеріїв, направлених на уникнення наблизенню цих впливів, виключення їх наслідків у разі появи загроз, надзвичайних екологічних ситуацій. Важливе місце в системі таких дій належить державно-правовому процесу, він окреслює весь комплекс заходів і засобів, які орієнтовані на забезпечення екологічної безпеки, а саме, розвиток і покращення управління в даній сфері.[1]

1. Екологічна надійність досліджується у двох аспектах. Як упереджений різновид - захищеність виражається шляхом отримання безсторонніх переваг людей над екологічною безпекою завдяки основним та охоронним методам. Саме ця перевага людей чітко поєднана з правом на захищене навколишнє довкілля для їхнього подальшого існування. Інший

аспект — це рівномірно сучасний комплекс законоправного формулювання екологічної безпеки, при якому спостерігається екологічно небезпечне діяння, метод застосування природних ресурсів, охорона довкілля, застереження про зниження екологічного стану та появи загрози для природних об'єктів і населення.

2. Чинне екологічне законодавство України як критерій захищеності довкілля встановлює специфічні нормативи екологічної надійності.[2] Недотримання правил екологічної безпечності утворює екологічно ризиковане положення, яке загрожує стану навколишнього довкілля та здоров'ю людини, зумовлює багатоманітні наслідки.

В сучасному житті одне із перших місць належить екологічним проблемам. Найважливішим етапом визначення якості навколишнього природного середовища є система збору інформації про його стан. Серед поширених заходів по поліпшенню екологічного стану в Україні є формування системи екологічного моніторингу.

В Україні, діє комплекс екологічного моніторингу довкілля різностороннього характеру. Формування інформаційної бази про становище навколишнього середовища за певний проміжок часу в Україні відбувається різними державними установами та підрядними їм організаціями..

3. Державна система моніторингу довкілля - це система спостережень, збирання, збереження та аналізу інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки .

4. Екологічний моніторинг довкілля здійснюється за довгостроковою Державною програмою, яка визначає спільні, узгоджені за цілями, завданнями , об'єктами та засобами виконання дії відомчих органів державної виконавчої влади, підприємств, організацій та установ незалежно від форм власності.

В Україні проводяться систематичні комплексні наукові дослідження навколишнього природного середовища та природних ресурсів з метою розробки наукових основ їх охорони та раціонального використання, забезпечення екологічної безпеки.

Координацію та узагальнення результатів цих досліджень здійснюють Академія наук України та центральний орган виконавчої влади, що здійснює державну політику у сфері охорони довкілля. [3].

Основними засадами екологічної безпеки є:

- Підвищення рівня суспільної екологічної свідомості
- Поліпшення екологічної ситуації та підвищення рівня екологічної безпеки
- Досягнення безпечного для здоров'я людини стану довкілля
- Забезпечення екологічно збалансованого природокористування

Виконання цих стратегій дасть змогу: створити ефективну систему інформування населення з питань охорони навколишнього природного середовища та підвищити рівень екологічної свідомості громадян України.

Тому серйозним напрямом теперішнього соціального регулювання відносин в сфері відносин природи і суспільства є задоволення раціонального природокористування [4]. Метою якого є забезпечення матеріальних потреб суспільства за рахунок існуючих і відновлювальних ресурсів, призначення найефективнішого, економічно вигідного їх застосування без заподіяння шкоди для життєво необхідних екологічних інтересів людей.

Список використаної літератури

1. Павлов К.В. Застосування методів нормування показників та нечіткої логіки при оцінці рівня еколого-безпечного природокористування / К.В. Павлов // Структурні зміни в економіці природокористування: теоретичні основи та прикладні аспекти [Текст] : [кол. моногр.] / за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. О.М. Стрішенець. – Луцьк: Вежа-Друк, 2016. – С. 46-63.
2. Стрішенець О.М. Чинники впливу макроекономічного та мікроекономічного характеру на екологічну безпеку підприємств / О.М. Стрішенець // Перспективи розвитку економіки України: теорія, методологія, практика : матеріали XX Міжнар. наук.-практ. конф. (25-26 травня 2015 р.) / відп. ред. Л. Г. Ліпич. – Луцьк : Вежа-Друк, 2015. 38-39 с.
3. Стрішенець О.М. Становлення екологічної відповідальності бізнесу в Україні / О.М. Стрішенець, А.М. Колосок // Актуальні проблеми економіки. – 2016. –№5 (179). – С. 215-221.
4. Павлов К.В. Принципи інтегрованого управління екологічно безпечним природокористуванням / К.В. Павлов, К.М. Федина // Збірник наукових праць. Вісник Національного університету водного господарства та природокористування / (економіка). Випуск № 4 – Рівне, НУВГП, 2016. – С. 198 -206.

УДК 332,7: 347.427

Іванашко Іванна Сергіївна

студентка I курсу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Науковий керівник : Стрішенець О. М.

д.е.н., професор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

ДИСКУСІЙНІ АСПЕКТИ ЩОДО МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДІРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Земля є творінням природи, основою життя та діяльності людства. Значення землі для існування суспільства не можливо переоцінити. Окрім цього, земельні ділянки – це нерухоме майно, об'єкт права власності та інших речових прав. Нині в Україні тимчасово запроваджений мораторій, який